

[Jens Møller.]

læserbrev, med nazitidens. Det medlem, der er tale om, har nemlig bragt en række citater fra vores plan, bragt dem i citationstegn, så enhver kunne være sikker på, at der var tale om citater, men disse citater var med udeladelse af ord og udeladelse af eftersætninger, så meningen blev helt fordrejet, i visse tilfælde den modsatte. Ja, når man gør sådan noget, så må man undskylde, at det minder mig om nazitiden.

Hr. Glensgård spørger videre, hvilke lande vi sammenligner os med. Spørgsmålet viser ganske tydeligt, at hr. Glensgård slet ikke har læst den plan, han angriber. Ellers ville han jo have vidst, at i tabel 9 på planens sidste side har vi redegjort ikke alene for, hvilke lande det drejer sig om, men også for, med hvilke vægte de forskellige lande er medregnet, alt efter vores samhandel med dem, både med hensyn til eksport og import.

Til sidst anklager hr. Glensgård os så for at foreslå en styring af økonomien. Hr. Glensgård må åbenbart heller ikke have hørt efter, hvad jeg sagde, da jeg talte i mit første indlæg, for dér forklarede jeg netop, hvorfor vi i dette specielle tilfælde mente, det var nødvendigt. Jeg skal ikke gentage mine forklaringer her, det ville blot trætte medlemmerne, men henvise hr. Glensgård til referatet, som han sikkert vil kunne låne hos en af partiets mange ordførere.

Hr. Glistrup var heroppe til sidst, og jeg skal da gerne sige tak til ham for de pæne ord, han sagde. Han prøvede på at imødegå noget af det, jeg havde sagt, bl. a. med, at der ikke var brug for kontrol, når skatten var afskaffet. Nej, det er da rigtigt, men så vidt jeg forstår, er der i første omgang også kun tale om en bundgrænse på 60.000 kr., det vil dog betyde, at en meget stor del af Danmarks skatteborgere stadig skal betale skat, bl. a. nogle af dem, der vel i dag nok er de største skattesnydere, hvis vi skal tale om det, så det vil i hvert fald ikke afskaffe betydningen af, at vi har mulighed for en sådan kontrol.

Det samme gælder det sociale område. Jeg hørte godt i fjernsynet hr. Glistrups tale om disse sociale vagter. Der skulle være 1 for hver 8.000 eller noget i den retning, det betyder 75 i Københavns kommune, og så 5 kontrollanter til det. De vil vist blive temmelig svedige, hvis de skal nå at rende rundt til alle de mennesker, der har brug for hjælp, men i hvert fald er én ting sikker, og det er, at de ikke vil få nogen mulighed for at undersøge sagerne bare nogen-

lunde til bunds. Der vil blive alle muligheder for socialbedragere i den situation, så om det skulle kunne spare så meget på kontrollen, har jeg meget svært ved at se.

I øvrigt må jeg konstatere, at hr. Glistrup ikke har imødegået mine væsentligste indvendinger, og at fremskridtspartiet tilsyneladende – det har vi hørt her i debatten i dag og på anden måde – giver efter for presset på det ene område efter det andet, så de alligevel nu vil gå med til at give tilskud til både det ene og det andet, at de alligevel vil opretholde militæret osv.osv. Den slags ting må vi naturligvis hilse med glæde. Det tyder jo på, at de er ved at komme til fornuft, men samtidig må vi have lov til at undre os over, at man alligevel stadig mener at kunne spare lige så meget, som man hele tiden har ment at kunne spare, nemlig nok til at afskaffe indkomstskatten.

Til sidst vil jeg sige, at debatten her i dag for en dels vedkommende har drejet sig om vores øko-plan Q, og det kan vi da kun være tilfredse med. Den er blevet angrebet temmelig kraftigt fra begge yderfløje, og det er meget betryggende for os, at det er sådan, for det tyder på, at det igen er lykkedes for os at placere os i midten, dér, hvor alsidige og afbalancerede løsninger endnu en gang skal findes.

Knud Jespersen (DKP):

Jeg er lidt skuffet over, at kristeligt folkepartis ordfører ikke fandt anledning til yderligere at uddybe denne plan, som jeg beskæftigede mig med så seriøst, som man nu kan beskæftige sig med den slags planer her over middag i dag. Jeg forstår, at disse indvendinger, jeg har gjort, i væsentlig grad har gjort indtryk på kristeligt folkeparti, og det kan kun glæde mig, hvis man efter dette også har tanker om at korrigere det, man har givet det krævede navn en plan.

Ellers må jeg sige, at jeg er i høj grad utilfreds med regeringens holdning under denne debat, det gælder statsministeren og de øvrige ressortministres svar eller mangel på samme. Det bliver mere og mere interessant, at de debatter, vi har, indledes med, at man holder en tale og siger ingenting, og når man så efterlyser ganske konkrete spørgsmål, får man en gang udenomssnak, hvor man får at vide, at vi har i grunden de og de planer, og man skal nu heller ikke være så hård, og så skal man, som statsministeren sagde, tage hensyn til danske arbejderinteresser. Det er jeg da meget enig i. Jeg har